

[Søren Hansen]

støtter, og spørgsmålet er, da forslaget nu har lidt den skæbne, det led i de to første omgange – og selv om det ikke er blevet forkastet, så har man dog nok kunnet vurdere nogenlunde, hvor det ville bære hen – om det så ikke var en mulighed at se på, hvilke andre muligheder der ville være for at få opfyldt det formål, som jeg synes er smukt og godt.

Så Socialdemokratiet er altså som ved de tidligere lejligheder positiv i forhold til det formål, som forslaget taler om, og der var måske en ekstra anledning til at styrke den positive stemning omkring forslaget, idet vi jo nu står i den situation, at FN's læseår er lige ved at løbe ud. Det ville måske være meget passende, hvis Folketinget, som jo ikke har gjort overvældende meget i den anledning, fandt anledning til her at finde en løsning af en eller anden fornuftig type, sådan at det formål, der er tale om her, kunne imødekommes. Jeg synes, det er vigtigt, at der gøres meget for at styrke forskningen på dette område og også den del af forskningen, som vil kunne øge børns og unges læsning. Og også den omstændighed, at læseåret nu er ved at løbe ud, burde nok understrege behovet for, at vi gjorde noget positivt i forhold til det formål, som forslaget taler om.

Bonde Larsen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Eva Møller, ikke kan være til stede, har jeg lovet at forelægge hendes synspunkter.

Som det allerede er blevet nævnt af undervisningsministeren, er det mindre end et år, siden vi sidst havde et identisk forslag til behandling her i salen, og efter min og Det Konservative Folkepartis mening er der ikke sket nogen ændring, som begrundet en ny stillingtagen til forslaget i forhold til den stilling, vi tog i februar måned.

Jeg skal derfor afvise beslutningsforslaget, idet jeg nu som dengang går ud fra, at det drejer sig om at tilføre området en yderligere bevilling på 1,6 mio. kr. Disse penge ser jeg ikke mulighed for at finde. Hvis Danmarks Lærerhøjskole selv inden for sit budget ønsker at styrke området ved at foretage en omprioritering, er det naturligvis ikke noget, vi fra Folketingets side hverken kan eller skal blande os i.

Jeg synes også, at det med de tiltag, der er sket på området, og som blev nævnt sidste gang – bl.a. det dengang nyligt oprettede Center for

Småbørnsforskning – ville være rimeligt med ro i en længere periode, inden der eventuelt sker nyt på området.

Som jeg nævnte sidst, er det i den forskningspolitiske debat ikke blevet mindre aktuelt siden da, at vi skal være opmærksom på, at vore forskningsmiljøer kan blive for snævre og for små – jeg brugte sidst udtrykket atomisere – og jeg synes, at vi skal være varsom med at skabe så små forskningsmiljøer, at der bliver for få impuls- og inspirationsmuligheder.

Povl Brøndsted (V):

Vi behandlede et næsten enslydende forslag den 1. februar 1990, og jeg kan henvise til den tale, jeg holdt, som var præget af en positiv, men også realistisk indstilling.

Jeg synes, at der er grund til her – og jeg vil da ikke sige, det er på falderebet, for hvad sker der i de kommende uger – at komplimentere fru Ingerlise Køfoed for de mange gode initiativer på områder inden for ikke alene biblioteksverdenen. Det er rigtigt, at vi op gennem 1960'erne og 1970'erne har placeret ressourcer på nogle områder, der i de år var meget væsentlige, men at vi måske nu med fordel kunne flytte disse ressourcer til andre områder.

Jeg føler, at den udvikling, vi har haft, og de undersøgelser, der har været endda i den seneste tid, har vist, at børn og ungdom trods alt det, man har sagt om, at de er fikserede af tv, alligevel er meget bog- og litteraturbrugende, hvad jeg anser for noget utrolig positivt, ja, mere end det: noget afgørende. Derfor kunne jeg da godt føle et vist behov for, at vi fik større viden om, hvad børn og unge oplever i en tv- og videotid i mødet med litteraturen, med bogen, og derfor er vi fra Venstres side for så vidt enige i, at det er nok et af de områder, hvor vi i en tid, hvor vi står i en overgang mellem det læste og det set, har brug for at følge, hvad der sker.

Jeg indledte min tale den 1. februar 1990 med at sige: Vi kan give al vor positivitet, men vi har altså også en opfattelse af, at selv om det er et mindre beløb som 1,6 mio. kr., så er ethvert tal, der er stigende, en trussel for det, der også er formålet med hele den tankegang, der er bag de ting, vi gerne vil udvide. Derfor er vort ønske, at vi kan overflytte ressourcer.

Vi kan bede de mennesker, der har forstand på de ting, og som sidder som ansvarlige ledere af de ting, om at finde ud af, om der er nogle